

Riešės riešutėliai

2017 – 2018 m. m. Nr.4

Laikraštį leidžia būrelis
„Jaunieji žurnalistai“ nariai

Lengva keltis rytais, nes saulutė pateka anksti. Ji apžvelgia laukus, pievas, pažaidžia ežero vilnimis ir dirsteli pro mūsų langus. Ji šiltu spinduliu pakutena mūsų skruostus, priverčia atmerkti akis. Nors norisi apsiversti ant kito šono, tačiau užmigti jau negali. Pavasarinė saulutė – puikiausias žadintuvas! Strykt – pašokame iš lovų. Metas į mokyklą! O joje – ne tik paskutiniai metiniai kontroliniai darbai, bet ir pavykę mūsų kūrybiniai bandymai. Paskaitykime!

Redakcijos vardu - Aleksandra

2018 m. kovas - gegužė

MĖNESIO INTERVIU

Pavasaris – metas, kai atbunda ne tik gamta, bet ir jausmai. Dažnam paaugliui iškyta klausimas: kaip užkalbinti patikusį asmenį, kaip atkreipti į save kitų dėmesį ir pan. „Riešės riešutėlių“ redakcija pakalbino socialinę pedagogę Aureliją ir paprašė atsakyti į keletą paauglius dominančių klausimų.

Ar mandagu užkalbinti pirmam žmogui, kuris patinka?

Taip, tačiau tam reikia turėti drąsos ir nebijoti žengti pirmo žingsnio. Kreipimasis į žmogų, su kuriuo norėtum bendrauti, turėtų būti malonus ir mandagus.

Kodėl man kartais atrodo, kad manęs niekas nemylės, jei neturėsiu kuo pasipuikuoti?

Tokiu būdu reiškiamas noras palikti kitiems gerą įspūdį greičiausiai yra dėl pasitikėjimo savimi stokos. Žmogus mano, kad jis negali patikti tiesiog šiaip sau, mano, kad kitų meilę reikia užsitarnauti materialiais dalykais, todėl stengiasi pasirodyti prieš kitus, o apie save sprendžia iš aplinkinių nuomonės. Keiskite savo požiūrį, stenkitės atrasti tikrąsias savo gyvenimo vertybes. Atminkite, kad tikra meilė ir laimė – ne materialiuose dalykuose. Dažnai užtenka parodyti daugiau dėmesio žmonėms, jų rūpesčiams, pomėgiams, svajonėms – tuomet su jumis bendraudami jie jausis gerai, saugiai.

Kaip jaustis, kai tavo jausmams nepritaria artimieji?

Nesiginčykite su tėvais, nesiginkite, kai jie prieštarauja. Padėkokite už susirūpinimą, pasakykite, kad gerbiate jų nuomonę, tačiau jus liūdina toks jų požiūris. Įtikinkite artimuosius, kad esate linkę leisti į kompromisus dėl galimybės

būti kartu su mylimu žmogumi. Pasakykite, kad mylite asmenį už tai, koks jis žmogus, ir nesvarbu, kokios jis rasės ar tautybės. Tėvai savo vaikams linki paties geriausio, tad jei jie matys, kad tikrai mylite savo išrinktąjį(-ąją), jie nusileis.

Kaip išgyventi ilgesį, kai šalia nėra mylimo žmogaus?

Jokiu būdu neužsidarykite savyje. Susiraskite žmogų, su kuriuo jums gera ne tik kalbėti, bet kartu ir tylėti, kuris jus supranta, išklauso, pataria ar pralinksmina. Galbūt tai jūsų draugas (-ė), tėtis, mama ar kt. Skirkite laiko sau, užsiimkite įdomia veikla, dovanokite savo laiką kitiems jums svarbiems žmonėms.

Ką patartumėte paaugliams, kurie abejoja savo jausmais?

Siūlau pasikalbėti apie dvejones ir jus neraminančius klausimus su jums artimu suaugusiu žmogumi. Mokykloje jūs visada ir bet kokių klausimų galite kreiptis į psichologą ar socialinį pedagogą.

Ačiū už pokalbį.

Pokalbį užrašė Aleksandra ir Livija

SAVAITĖS „BE PATYČIŲ“ ATGARSIAI

GERUMO STEBUKLAS

Filmo recenzija

Filmas „Gerumo stebuklas“ buvo sukurtas 2017 m. Pagrindinius vaidmenis atliko šie aktoriai: Jacobas Tremblay, Julia Roberts ir Owenas Wilsonas. Filmo režisierius yra Stephen Chtosky. Šio filmo pagrindinė mintis – nebijok pažinti pasaulį net jeigu esi kitoks, nei visi. Filmo žanras – drama.

2018 m. kovas - gegužė

Šiame filme pasakojama apie berniuką vardu Augustas „Ogis“ Pulmanas, kuris gimė deformuotu veidu. Iki dešimties metų berniukas leido laiką ligoninėse ir namuose. Kai jam pagerėjo sveikata, jo tėvai nusprendė leisti jį į mokyklą. Mokykloje Ogis išgyveno daug įvykių: susirado draugų, patyrė skausmingų patyčių dėl savo veido. Tačiau su Ogio išvaizda turi susigyventi ne tik mokiniai, bet ir jų tėvai, mokytojai ir visi miestelio gyventojai. Šis filmas apie tai, kad žmogų reikia vertinti ne pagal išvaizdą, o pagal jo vidų.

Mane šis filmas sudomino tuo, kad parodė kitokio žmogaus gyvenimą: kaip jis jaučiasi, jo elgesį su kitais žmonėmis ir kaip jam pavyksta įveikti sunkumus. Buvo įdomu stebėti, kaip aplinkiniai elgiasi su Ogio.

Džeimsas buvo pirmas berniukas, kuris susipažino su Ogio. Nors Džeimsas su juo pakankamai gražiai bendravo, atėjus Helovino šventei iš Ogio pasityčiojo. Aišku, Ogis buvo labai išžeidęs, su Džeimsu nebendravo kelis mėnesius. Ir vieną dieną žaisdami kompiuterinį žaidimą Ogis su Džeimsu netikėtai susidraugavo. Labiausiai įsidėmėjau Ogio ir kitos mergaitės, nepritapusios prie draugų, bendravimą – jie vienas kitą padrąsino. Tuomet kiti vaikai, pamatę jų bendravimą, panorėjo su jais draugauti. Ši situacija atskleidė, kad būdami kitokie ir skirtingi, netrukdo vieni kitiems, o kaip tik tai pavirsta į draugystę.

Šis filmas yra vertingas tuo, kad mus moko bendrauti su įvairiais žmonėmis ir matyti ne tik jų išvaizdą, bet ir vidines savybes. Rekomenduoju pažiūrėti šį filmą tiek suaugusiems, tiek vaikams.

Urtė Marija Valkerytė, 6c

Šis filmas buvo ne toks, kokius žiūrėdavau. Filmas vadinosi „Gerumo stebuklas“. Kai pamačiau filmą, kilo įvairių minčių: koks gi įdomus, pamokantis filmas, jis apie patyčias, tačiau pateiktas įdomiai.

Filme vaizduojama, kaip vienuolikmetis berniukas deformuotu veidu išėjo į mokyklą. Mokiniai spoksojo į jį, pravardžiavo Ogi išsigimėliu. Bet yra žmonių, kuriems nesvarbu, kaip tu atrodai, svarbu, koks tavo vidus. Mano nuomone, visi turėtų pamatyti filmą ne dėl to, kad jis apie patyčias, tačiau kad filmo pabaigoje buvo apibendrinta, kad kiekviename žmoguje yra ta viena pagrindinė savybė, kuria pasižymime:

supratingumas, kilnumas, gerumas, nuoširdumas ar stiprumas. Augustas turėjo problemų mokykloje: jį pravardžiavo, todėl jis kentė. Žinojo, kad žmonės keičiasi. Taigi tylą nugalėjo. Ogis susirado draugų. Ne, tai jie susirado Ogi. Jie suprato, kaip linksma su juo būti, koks jis protingas.

Taigi pasimokiau, kad pirma žmogų reikia pažinti, o tik tada pasakyti apie jį savo nuomonę.

Aistė Pavilionytė, 6c

PASIJUOKIME...

Matematikos pamoka. Mokytoja klausia Petriuko:

- Jei tavo vienoje kelnų kišenėje yra 10 eurų, o kitoje - 30, ką tai reiškia?

- Tai reiškia, kad aš užsimoviau svetimas kelnes.

Draugystės svarba

Pavasaris, ankstus rytas. Vaikštau po parką ir matau nuostabų vaizdą – pražydusius medžių pumpurus, dygstančią žolę, bundančią gamtą ir vis skaisčiau šviečiančią saulę. Šalia viso šio grožio stebiu begalę laimingų žmonių kartu su jų augintiniais. Be abejo, dauguma jų – šunys. Pamačiusi juos kartu su šeimininkais staiga susimąstau: juk mes tiek daug laiko praleidžiame su augintiniais. Kartu keliamės, kartu vaikštome, bėgiojame, atrodo, vieni kitiems jaučiamės reikalingi.

Lygiai tuo pat metu bemąstydamą pamatau merginą, kuri savo šuniui skaito knygą. Ar matėte kada nors žmogų, kuris skaitytų knygą savo augintiniui? Na, man dar neteko. Žiūriu ir negaliu patikėti, kaip šuo gali parodyti tokį susidomėjimą jam skaitoma istorija! Jis guli nejudėdamas, plačiomis akimis bei pakeltomis ausimis stebėdamas savo šeimininkę. Pamačiusi šį vaizdą supratau, jog stipri draugystė gali egzistuoti ne tik tarp žmonių. O puikus to pavyzdys yra Lesse Hallstrom filmas „Šuns istorija“. Filme šuo kiekvieną dieną išlydėdavo ir pasitikdavo savo šeimininką. Netikėtai šeimininkas miršta, tačiau šuo devynerius metus kiekvieną vakarą ateidavo jo pasitikti ir laukdavo iki paskutinio atvažiuojančio traukinio. Šeimininkui ši šuns ištikimybė reiškė labai daug, jis visada žinojo, jog kažkas jo laukia, kad jis reikšmingas ir mylimas.

Taigi svarbiausia tiesiog surasti arba turėti kažką, su kuo galėtum kartu džiaugtis, pasidalinti savo rūpesčiais ar išlieti tai, kas „ant širdies guli“ jau ilgą laiką, ir nesvarbu, kas tavo draugas – žmogus ar augintinis, svarbiausia, kad vienas kitam jaučiatės svarbūs ir reikalingi.

Donata Januškevičiūtė, IIb

*Juokas - visai nebloga draugystės pradžia ir pati geriausia jos pabaiga.
[Oskaras Vaildas]*

Jeigu neieškai draugo, tu pats sau priešas. [Šota Rustavelis]

Draugystės svarba

Stoviu stotelėje ir laikiu autobuso. Aišku, jis kaip visada vėluoja. Pabodus spoksoti į išmanųjį telefoną apsižvalgau aplink. Apgriuvusi stotelė, pikti, po darbo dienos pavargę žmonės, pilka gatvė ir ja zujančios mašinos – viskas kaip visada – nieko ypatingo. Tačiau staiga pastebiu du vaikus. Jie linksmai žaidžia prie šalimais augančio medžio. Jie šypsosi, juokiasi ir, atrodo, kad jiems neegzistuoja joks aplinkinis pasaulis. Jiedu nereikalauja atostogų Turkijoje, gimtadienio vakarėlio ar prabangaus automobilio. Viskas, kas jiems teikia džiaugsmą, tėra šis medis. Iš tiesų, kaip būtų gera vėl tapti vaiku, vėl patirti tą vaikišką džiaugsmą.

Pamatęs šiuos vaikus iš karto prisiminiau kažkada matytą filmą „Tiltas į Terabitiją“. Filme pasakojama apie mergaitės ir berniuko draugystę. Jie kiekvieną dieną praleisdavo kartu miške tobulindami savo „tvirtovę“ ir vaizduodavosi kovojantys su milžiniais, nykštukais ir kitais pasakų herojais. Deja, vieną dieną mergaitė nusprendė viena nueiti į jų miško „tvirtovę“ ir šokdama per upę su virve užsimušė. Šis įvykis iš esmės pakeitė berniuką. Ir ne tik jį. Ši netektis palietė mergaitės tėvus, bendraklasius, mokytojus, tačiau labiausiai patį berniuką. Netekęs draugės berniukas visiškai pasikeitė. Jis nustojo tikėti milžiniais, nykštukais, nėjo į jų miško „tvirtovę“ – jis pamatė pilkąją gyvenimo pusę. Juodu siejo ne tik draugiški santykiai, tačiau kai kas daugiau. Būdami kartu jie papildė vienas kitą, tapo vienu žmogumi. Ir kaip spyna praranda prasmę be raktų, taip berniukas prarado linksmumą be mergaitės.

Taigi, draugystė yra neįkainojamas dalykas. Ji lyg koks eleksyras gelbsti ir apsaugo mus nuo gyvenimo negandų ir skausmų. Ji padaro mūsų gyvenimą šviesesnį ir leidžia mums vėl pasijusti tais vaikais prie stotelės.

Mangirdas Šimonis, IIb

GEGUŽĖS 7 – SPAUDOS ATGAVIMO, KALBOS IR KNYGOS DIENA

MŪSŲ KALBA

*Yra daug žodžių įvairių,
Kuriuos kalbėdami pasakom.
Sudaro jie daugybę sakinių,
Taip mūsų kalba ir atsirado.*

*Kalbėdami pasakome mintis,
Jausmus ir norus.
Tai mūsų turtas Lietuvos –
Be jos nėra tautos.*

Kristijonas ir Aleksandra, Ia

KNYGA

*Jeigu knygą tu skaitai,
Tai daug visko jau žinai.
Įdomybių daug jose –
Paieškokime drauge.
Vienos knygos – stebuklingos,
Kitos drąsios ir žavingos.
Patriotas jei esi,
Apie Lietuvą rasi.
Knygas nešė knygnešiai
Ir išplatino plačiai.
Esame dėkingi jiems
Žodį lietuvišką išsaugojusiems*

Rugilė, 5b

2018 m. kovas - gegužė

KNYGOS

*Skaito knygas vaikai,
Juokiasi linksmi
Iš sakinių juokingų,
Nuotykių laimingų.*

*Raidžių knygoje pilna,
Istorijų jose nestinga.
Jei knygas skaitai,
Mokslai seksis tau gerai.*

Rapolas, 5b

Baltos lankos

*Juodos avys
Skaito vaikas –
Žiba akys.
Gano lankoj aveles,
Surikiuoja raideles.
Žodį perskaito balsu –
Patikėkit, kaip smagu!*

Gabija, 5b

„Riešės riešutėlius“ galite skaityti Riešės gimnazijos internetiniame puslapyje <http://www.riesesgimnazija.lt> (Gimnazijos gyvenimas\Riešės gimnazijos laikraštis)